

บทที่ 4

แนวทางและวิธีการพัฒนา และ ดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนามัจจุจริต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม)

อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี

จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการการพัฒนามัจจุจริต
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม) ในระยะที่ 1 ทำให้
ทราบปัญหา ความต้องการการพัฒนา และนำมาเป็นกรอบในการแสวงหาแนวทางและวิธีการ
พัฒนาในระยะที่ 2 ดังต่อไปนี้

1. คำถามการวิจัย
2. วัตถุประสงค์การวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. ผลการวิจัย

คำถามการวิจัย

1. แนวทางและวิธีการพัฒนาการพัฒนามัจจุจริต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม) เป็นอย่างไร
2. ดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนามัจจุจริตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม) เป็นอะไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อแสวงหาแนวทางและวิธีการพัฒนามัจจุจริต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม)
2. เพื่อกำหนดดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนามัจจุจริต ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยระยะที่ 2 เพื่อกำหนดแนวทางและวิธีการพัฒนาและดัชนีชี้วัดความสำเร็จใน
การพัฒนามัจจุจริต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม)
มีรายละเอียดการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. กรอบการวิจัย

การวิจัยในระยะที่ 2 ผู้มีส่วนสำคัญและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ร่วมกันแสวงหาแนวทาง และวิธีการพัฒนามัจจุจริต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน โดยยึด มัจจุจริต เป็นกรอบการศึกษาในระยะที่ 1 เป็นกรอบการศึกษา ดังนี้

1. เว้นจากการพูดเท็จ
 2. เว้นจากการพูดล้อเสียด
 3. เว้นจากการพูดคำหยาบ
 4. เว้นจากการพูดเพื่อเจ้อ
2. ประชากร
- ประชากร ประกอบด้วย 2 กลุ่ม คือ
- 2.1 ผู้มีส่วนอย่างสำคัญ (insider) ได้แก่ ตัวแทนนักเรียน จำนวน 5 คน
 - 2.2 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (outsider) ได้แก่
 - 2.2.1 ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 4 คน
 - 2.2.2 ครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม จำนวน 1 คน
 - 2.2.3 พระผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม จำนวน 3 รูป
 - 2.2.4 ผู้เชี่ยวชาญด้านพระพุทธศาสนา จำนวน 2 รูป
 - 2.2.5 ตัวแทนผู้ปกครอง จำนวน 5 คน
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยระยะที่ 2 การแสวงหาแนวทางและวิธีการพัฒนา และกำหนดดัชนีชี้วัด ความสำเร็จในการพัฒนามัจจุจริต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ

โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) ใช้วิธีการเก็บรวบรวม ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม การประชุมระดมความคิดเห็น เห็นตามประเด็นที่ผู้วิจัยกำหนด เปิด โอกาสให้ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับการพัฒนาได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นอิสระใช้แผน ที่ ความคิด (mind map) เพื่อให้ได้มาซึ่งแนวทางและวิธีการพัฒนาพร้อมทั้งการกำหนดดัชนีชี้ วัดความสำเร็จการพัฒนามัจจุจริต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี โดยมีประเด็นในการสนทนา 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับมัจจุจริต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม) ที่ต้องพัฒนาจากการวิจัยระยะที่ 1

ตอนที่ 2 ปัญหาและความต้องการการพัฒนาจากการวิจัยระยะที่ 1

ตอนที่ 3 แนวทางและวิธีการพัฒนาและการกำหนดดัชนีชี้วัดความสำเร็จการ พัฒนามัจจุจริต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการประชุมกลุ่ม (focus group) ผู้วิจัยได้บันทึกการประชุมกลุ่ม โดยการใช้เครื่องบันทึกเสียง (mp3) และการเก็บภาพจากกล้องถ่ายรูป ดำเนินการในวันที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2550 ณ ห้องประชุมโรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม) ตั้งแต่เวลา 08.00 – 15.00 น. โดยการประชุมกลุ่มระดมความคิดแบบกระบวนการมีส่วนร่วม เพื่อแสวงหาแนวทางและวิธีการพัฒนา และกำหนดดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาจิตสูจริตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม) เพื่อนำข้อมูลมาประกอบในการวิเคราะห์ของข้อมูลในครั้งนี้

5. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยและคณะตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องของข้อมูล โดยวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการตีความ (interpretation) และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

ผลการวิจัย

ในขั้นตอนนี้ผู้มีส่วนอย่างสำคัญและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้ร่วมกันพิจารณาแสวงหาแนวทางและวิธีการพัฒนาจิตสูจริตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม) โดยการจัดประชุมกลุ่ม (focus group) วันที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2550 ณ ห้องประชุมโรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม) ในครั้งนี้ได้รับความอนุเคราะห์สถานที่จากผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม) จนทำให้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมและบรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยระยะที่ 2 และได้ดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยได้รับความเมตตาจาก พระครูบุญญานุรักษ์ ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดหน้าพระลาน เจ้าคณะตำบลหน้าพระลาน ได้มาเป็นประธานในพิธีฝ่ายสงฆ์และเป็นผู้จุด เทียน นำกล่าวบูชาพระรัตนตรัย กล่าวเปิดการประชุมกลุ่มวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลสภาพปัจจุบัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม) ที่ได้จากการวิเคราะห์ ตลอดจนปัญหาและความต้องการพัฒนาจิตสูจริตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม)

ขั้นตอนที่ 2 คือการแสวงหาแนวทางหรือวิธีการและดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาจิตสูจริตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม)

1. สภาพการปฏิบัติในเรื่องจิตสูจริตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม) มีปัญหาวิกฤติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม)

ขั้นตอนที่ 3 ผู้มีส่วนอย่างสำคัญและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้ร่วมแสดงความคิดเห็นและช่วยกันตรวจสอบข้อมูลที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมมาว่าถูกต้องหรือไม่ ครบถ้วนสมบูรณ์หรือยัง

เพื่อร่วมกันแสวงหาแนวทางและวิธีการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมทุกฝ่าย ซึ่งสรุปข้อเสนอของแต่ละฝ่ายพอเป็นสังเขป ดังนี้

พระผู้สอนสาระการเรียนรู้พระพุทธศาสนา แสดงความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับการนำเสนอข้อมูลของผู้วิจัย เพราะสังคมทุกวันนี้มีการใช้ภาษา รับการสื่อสารที่ไม่ไพเราะทั้งภายในและภายนอก ไม่รู้ว่าสิ่งที่ตัวเองได้ดูได้เห็นจากสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นสิ่งแวดล้อมเช่น การดูทีวี และเพื่อนรอบตัว แม้กระทั่งสื่อจากภาพยนตร์ และสถาบันครอบครัวก็มีส่วนทำให้มีปัญหาการใช้วาจาที่ไม่สุภาพเกิดขึ้นจนทำให้เรื่องที่พูดหรือที่แสดงออกมานั้นเป็นสิ่งที่ผิดศีลธรรม ซึ่งจะเป็นโทษในอนาคตกาลข้างหน้า เป็นต้น

ครูผู้สอนสาระการเรียนรู้พระพุทธศาสนา แสดงความคิดเห็นว่า อยากให้นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องวจีสัจจัต โดยอธิบายให้นักเรียนได้เข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างวจีสัจจัต ทั้ง 4 ข้อ และวจีหุจจัต ทั้ง 4 ข้อ นักเรียนยังไม่เข้าใจระหว่างวจีสัจจัตกับวจีหุจจัต ถ้านักเรียนได้รู้วจีสัจจัตในด้านผลดีทางคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนาและผลเสียของวจีหุจจัต พอนักเรียนได้เรียนรู้แล้วจะมีจิตสำนึกไม่ประพฤติปฏิบัติในทางที่ผิด ส่วนมากปัญหาที่เกิดขึ้นอาจเป็นเพราะว่านักเรียนรู้เท่าไม่ถึงกาลและอยู่ในความประมาท และอยากให้มีการฝึกอบรมให้ความรู้แก่นักเรียน

ครูผู้สอนสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เสนอว่าในหนึ่งสัปดาห์ควรให้มีสมุดจดบันทึกการทำควมดีวันวจีสัจจัตประจำวันของนักเรียนทั้งที่โรงเรียนและที่บ้านว่านักเรียนคนไหนมีการเว้นจากการพูดเท็จ เว้นจากการพูดส่อเสียด พูดคำหยาบ พูดเพื่อเจ้อมากน้อยเพียงใดหรือนักเรียนที่เคยมีพฤติกรรมจากการพูดเท็จ พูดส่อเสียด พูดคำหยาบ พูดเพื่อเจ้อ เป็นประจำจนกลายเป็นปัญหา และมีสมุดบันทึกการทำควมดีแล้วมีพฤติกรรมลดลงก็จะได้รับการยกย่องจากทางโรงเรียนและเพื่อน โดยพิจารณาจากสมุดบันทึกนั่นเอง

พระมหาสมเกียรติ ปัญญาโชโต พระผู้สอนสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมในโรงเรียน แสดงความคิดเห็นและเสนอแนวทางการพัฒนาวจีสัจจัตว่า ในสภาพปัญหาสังคมไทยนับว่ามีการทำหน้าที่ของคนผิดกระบวนการ แนวคิดหรือสภาวะในปัจจุบันนั้นเป็นลักษณะเริ่มที่พอ ก่อที่แม่ แก้ปัญหาที่ลูก ปลูกฝังจากสังคมภายนอกที่ผิดๆ เช่น จากครูสอนไม่ถูกทาง ไม่ถูกจุด จากเพื่อนที่ไม่ดี จากสื่อต่างๆหากว่าเราเปลี่ยนใหม่ให้เป็นลักษณะว่าเริ่มที่แม่ แก่ที่พ่อก่อที่ลูก ปลูกฝังที่ครูอาจารย์ สร้างจิตวิญญาณที่พระที่วัด ลูกหลานก็จะเป็นคนดี ส่วนวจีหุจจัต เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนระดับมัธยมกำลังเป็นผู้ที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง เสี่ยงต่อภาวะต่างๆ จากโลกภายนอก ทั้งในด้านสื่อ ด้านบุคคลที่ตนคบหา และสภาพสิ่งแวดล้อม ดังนั้นจึงเสนอแนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาเพื่อให้เกิดวจีสัจจัต โดยการอบรมให้ความรู้แก่นักเรียนให้เห็นคุณค่าของวจีสัจจัตและโทษของวจีหุจจัต ผู้ให้ความรู้ต้องเป็นพระสงฆ์ผู้ชี้ทางสว่าง ทั้งครู ตลอดพ่อแม่ เพื่อนนักเรียนจะได้เข้าใจ และได้รู้สำนึกสิ่งถูกผิดนำไปสู่การประพฤติปฏิบัติด้ำนวาจาชอบนั่นเอง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม) เสนอว่าข้อมูลของผู้วิจัยที่นำเสนอ นักเรียนทั้งหมดที่อยู่ตรงนี้และไม่ได้อยู่ตรงนี้ ก็คงจะมีความรู้สึกตกใจจากข้อมูลพอสมควรคิดไม่ถึงว่าโรงเรียนจะมีการใช้วาจาที่ไม่สุภาพมากถึงขนาดนี้ จึงเสนอแนวทางและวิธีการพัฒนาจิตสุจริต โดยให้นักเรียนจัดตั้งชมรมเป็นชมรมวชิสุจริต คัดติ พุคติ เพื่อวิสุภาพไพเราะ พอดั่งขึ้นมาแล้วก็จะมีกิจกรรมตามมาทั้งยกย่องเชิดชูคนพุดติ ไม่โกหก ไม่ส่อเสียด ไม่พุดเพื่อเจ้อ ส่งเสริมการพุดติ

นายบรรณพันธ์ คุณาพันธ์ ครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม) ได้เสนอแนวคิดและแนวทางและวิธีการพัฒนาจิตสุจริตว่าทุกคนต่างก็สะท้อนปัญหาและเสนอแนวทางและวิธีการพัฒนาแล้ว เห็นด้วยกับการเสนอให้มีการอบรมให้ความรู้เชิงปฏิบัติการกับนักเรียนและการจัดตั้งชมรมวชิสุจริต คัดติ พุคติ เพื่อวิสุภาพไพเราะ และสมุดบันทึกการทำความดี จึงเสนอให้มีการแบ่งกลุ่มเพื่อเห็นแนวทางและวิธีการพัฒนาจิตสุจริตชัดเจนขึ้น

นอกจากนี้ ผู้มีส่วนอย่างสำคัญ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แบ่งกลุ่มเพื่อหาแนวทางและวิธีการพัฒนาจิตสุจริต แล้วออกมาแนะนำเสนอให้ผู้เข้าร่วมประชุมกลุ่มได้รับทราบถึงแนวทางและวิธีการพัฒนา ทั้งพระสงฆ์ คณะครู และนักเรียนต่างก็นำเสนอจนได้ข้อสรุปแนวทางและวิธีการพัฒนาจิตสุจริตซึ่งตรงและสอดคล้องกับความต้องการการพัฒนาที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ ดังนี้

1. แนวทางและวิธีการพัฒนา

1.1 แนวทางการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับวชิสุจริต จากการสนทนากลุ่มมีความเห็นจากที่ประชุมหลายแนวทาง ดังนี้

แนวทางที่ 1 โครงการอบรมให้ความรู้เชิงปฏิบัติการผลของการไม่ใช้วชิสุจริตในการดำเนินชีวิต โดยครูและพระสงฆ์เป็นผู้รับผิดชอบกิจกรรมดำเนินการ ดังนี้

1) จัดทำแผนการโครงการให้ความรู้เชิงปฏิบัติการในสาระสำคัญเรื่องผลของการไม่ใช้วชิสุจริตในการดำเนินชีวิต ในประเด็นที่นักเรียนบางส่วนยังขาดความรู้ ได้แก่ การพุดเท็จ นำไปสู่การขาดความเชื่อถือในสังคม การพุดส่อเสียด นำไปสู่การขาดความสามัคคีในหมู่คณะ การพุดคำหยาบทำให้เกิดกลิ่นเหม็นในช่องปาก การพุดเพื่อเจ้อทำให้ไม่มีประโยชน์กับตัวเองและผู้อื่น โดยกำหนดหน่วยการเรียนรู้ จำนวนคาบ สาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล ไว้อย่างชัดเจน

2) ครูและพระสงฆ์ผู้รับผิดชอบ ดำเนินการจัดการอบรมให้ความรู้

3) ประเมินผลการพัฒนา

แนวทางที่ 2 โครงการธรรมะสัญจรเพิ่มเติมความรู้เรื่องวชิสุจริตให้นักเรียน โดยครูและพระสงฆ์ที่ทำหน้าที่เผยแผ่พระพุทธศาสนาจังหวัดสระบุรี เป็นผู้รับผิดชอบ กิจกรรมดำเนินการ ดังนี้

1) นิมนต์พระที่สอนศีลธรรมในโรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม)

มาให้ความรู้เรื่องวีสุจริตชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทุกวันศุกร์

2) นิมนต์พระธรรมทูตสายที่ 4 อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี แสดงพระธรรมเทศนาอย่างต่อเนื่องตลอดทุกเดือน

3) จัดทำหลักสูตรวีสุจริตให้พระสอนศีลธรรมประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เน้นวีสุจริตในห้องเรียน

สรุปแนวทางการพัฒนาความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับวีสุจริต จากการประชุมกลุ่มแสวงหาแนวทาง ที่ประชุมมีความคิดเห็นตรงกันเลือกแนวทางที่ 1 คือ การจัดทำโครงการให้ความรู้เชิงปฏิบัติการ ให้นักเรียนได้รู้ผลของการที่ไม่ใช้วีสุจริต โดยให้ครูและพระสงฆ์เป็นผู้รับผิดชอบกิจกรรม ดำเนินโครงการ

1.2 แนวทางการพัฒนาการใช้วีสุจริต จากการประชุมกลุ่มมีความเห็นจากที่ประชุมหลายแนวทาง ดังนี้

แนวทางที่ 1 โครงการการจัดตั้งชมรมวีสุจริตในโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จัดกิจกรรมในชมรมนำไปสู่การพัฒนาวีสุจริตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดตั้งประธานชมรม และรองประธานชมรม เลขานุการฯ และกรรมการดำเนินการ มีผู้บริหารสถานศึกษา ครูในโรงเรียนเป็นผู้ให้คำปรึกษาในการจัดกิจกรรม ชมรมวีสุจริตมีกิจกรรมดำเนินการดังนี้

- 1) ประชาสัมพันธ์หน้าเสาธงให้นักเรียนใช้วีสุจริตเป็นประจำ
- 2) จัดกิจกรรมฝึกพูดวีสุจริต โดยการให้สมาชิกชมรมเป็นตัวแทนแสดงละครสาธิตการพูดวีสุจริต
- 3) จัดกิจกรรมเพื่อนเตือนเพื่อน เดือนเพื่อนเมื่อไม่พูดวีสุจริต
- 4) จัดกิจกรรมเขียนป้ายวีสุจริตติดตามต้นไม้ในโรงเรียน
- 5) การประเมินสมาชิกในชมรมโดยการสังเกต การพูดวีสุจริตทุกสัปดาห์ สมาชิกชมรมคนใดใช้วีสุจริตถูกต้องและบ่อยครั้งที่สุด จะมีการติดบอร์ดยกย่องชมเชย
- 6) ชมรมมีการติดบอร์ดหน้าห้องเรียน เรื่อง วีสุจริตวันละประโยค
- 7) กิจกรรมทำบุญตักบาตรทุกวันพระ
- 8) ชมรมนิมนต์พระมาแสดงธรรม

แนวทางที่ 2 โครงการจัดทำสมุดบันทึกทำความดีวีสุจริต เป็นการให้นักเรียนได้นำวีสุจริตไปใช้ในชีวิตประจำวันกับบุคคลที่อยู่รอบตัวแล้วการบันทึกการใช้วีสุจริตลงในสมุดบันทึกทำความดีวีสุจริต โดยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องคือครูประจำชั้นและผู้ปกครองลงชื่อรับรอง มีกิจกรรมดำเนินการ ดังนี้

- 1) ติดตามการบันทึกการทำความดี
- 2) ทุกสัปดาห์มีการประชุมถึงความก้าวหน้าของการบันทึก
- 3) กิจกรรมตรวจสอบการบันทึกของนักเรียน
- 4) กิจกรรมยกย่องชมเชยการบันทึกทำความดีวีสุจริตได้ดีที่สุดทุกๆเดือน

สรุปแนวทางการพัฒนาที่ดี ทำดี พูดดี ใช้วิถีสุจริต จากการประชุมแสวงหาแนวทางที่ประชุมมีความคิดเห็นตรงกันเลือกแนวทางที่ 1 และ 2 เป็นแนวทางในการพัฒนา โดยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องดำเนินโครงการร่วมกัน

2. ดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาวิสัยทัศน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม)

เพื่อประเมินผลการพัฒนา ตามแนวทางพัฒนาที่ได้ข้อสรุปจากการประชุมกลุ่ม ได้กำหนดดัชนีชี้วัดความสำเร็จของการพัฒนาไว้ ดังนี้

2.1 ดัชนีชี้วัดความสำเร็จของการพัฒนาความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับวิถีสุจริต ตามโครงการอบรมให้ความรู้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม) นักเรียนร้อยละ 80 สามารถตอบแบบสอบถามวัดความรู้และปฏิบัติได้ถูกต้องทุกข้อ

2.2 ดัชนีชี้วัดความสำเร็จของการพัฒนาวิสัยทัศน์ ตามโครงการชมรมวิถีสุจริต และโครงการจัดทำสมุดบันทึกทำความดีวิสัยทัศน์

2.2.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม) มากกว่าร้อยละ 80 มีการปฏิบัติในด้านวิสัยทัศน์อยู่ในระดับมาก

2.2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม) ทุกคนเป็นสมาชิกของชมรม

2.2.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม) ทุกคนเข้าร่วมกิจกรรมของชมรมทุกครั้ง

2.2.4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม) จำนวนมากกว่าร้อยละ 80 มีพฤติกรรมอันพึงประสงค์ อยู่ในระดับดี ทุกกิจกรรม

2.2.5 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม) จำนวนมากกว่าร้อยละ 80 มีพฤติกรรมอันพึงประสงค์ อยู่ในระดับดี ทุกกิจกรรม

ตาราง 20 สรุปแนวทางวิธีการพัฒนา และกำหนดดัชนีชี้วัดความสำเร็จการพัฒนาวิสุทธิ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม)

ปัญหา	แนวทางการพัฒนา	ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ
<p>ปัญหาความรู้เกี่ยวกับวิสุทธิ</p> <p>1. ไม่พูดความจริงกับเพื่อน</p> <p>2. พูดโกหกกับพี่น้องตัวเอง</p> <p>3. พูดโกหกเพื่อนคนอื่น</p> <p>4. พูดเสียดแทงให้คนอื่นเจ็บใจ</p> <p>5. พูดยุหย่าเพื่อนภายในกลุ่มแสบใจ</p> <p>6. พูดเหยียดหยามให้ความอับอาย</p> <p>7. นักเรียนพูดคำหยาบ</p> <p>8. พูดไม่สุภาพอ่อนหวาน</p> <p>9. พูดคำเพื่อนตัวเอง</p> <p>10. นักเรียนพูดเรื่องเหลวไหลในชีวิต</p> <p>11. พูดเพื่อใจไม่มีสาระ</p> <p>12. พูดเพื่อล้อเลียนคนอื่น</p> <p>ปัญหาการปฏิบัติเกี่ยวกับ วิสุทธิ</p> <p>1. รักษาคำพูดในสังขะของตัวเอง</p> <p>2. พูดความจริงกับบิดามารดา</p> <p>3. ไม่พูดโกหกปลิ้นปล้อนกะล่อน</p> <p>4. พูดแต่คำให้เกิดความสมัคสมาน สามัคคี</p> <p>5. พูดเตือนเพื่อนเมื่อไม่สามัคคีกันในกลุ่ม</p> <p>6. พูดให้คนที่โกรธกันคืนดีกัน</p> <p>7. พูดแนะนำเมื่อเพื่อนพูดวจาไม่ดี</p> <p>8. พูดแต่คำสุภาพอ่อนหวาน</p> <p>9. ไม่พูดคำหยาบกับเพื่อน</p> <p>10. ไม่พูดน้ำท่วมทุ่ง</p> <p>11. พูดในสิ่งที่มีประโยชน์</p> <p>12. ในเวลาว่างพักผ่อนคุยกันในเรื่องที่มีประโยชน์</p>	<p>1. อบรมให้ความรู้เชิงปฏิบัติการจำนวน 6 คาบ</p> <p>2. การจัดตั้งชมรมวิสุทธิกิจกรรมประกอบด้วย</p> <p>2.1 ประชาสัมพันธ์หน้าเสาธง</p> <p>2.2 จัดกิจกรรมฝึกพูดวิสุทธิ</p> <p>2.3 ดิบบอร์ดหน้าห้องเรียน</p> <p>2.4 ทำบุญตักบาตรทุกวันพระ</p> <p>2.5 นิมนต์พระมาแสดงธรรม</p> <p>3. จัดทำสมุดบันทึกทำความดีวิสุทธิ</p> <p>3.1 ติดตามการบันทึก</p> <p>3.2 ประชุมถึงความก้าวหน้า</p> <p>3.3 กิจกรรมตรวจสอบการบันทึกของนักเรียน</p> <p>3.4 กิจกรรมชมเชยการบันทึกความดีวิสุทธิได้ดีที่สุดทุกๆเดือน</p>	<p>1. นักเรียนร้อยละ 80 สามารถตอบแบบสอบถาม วัดความรู้และปฏิบัติได้ถูกทุกข้อ</p> <p>2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน มากกว่าร้อยละ 80 มีการปฏิบัติในด้านวิสุทธิอยู่ในระดับมาก</p> <p>3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน ทุกคนเข้าร่วมกิจกรรมของชมรมทุกครั้ง</p> <p>4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน จำนวนมาก ร้อยละ 80 มีพฤติกรรมด้านวิสุทธิอยู่ในระดับดี ทุกกิจกรรม</p> <p>5. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน จำนวนมาก ร้อยละ 80 มีพฤติกรรมอันพึงประสงค์ อยู่ในระดับดี ทุกกิจกรรม</p>